

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de juliol del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En l'Audiència de data 10.06.13, la representació processal de la societat A SAU, formulà demanda pel procediment abreujaat contra la societat B SA, mitjançant la qual sol·licitava que es condemnés a aquesta darrera a pagar la quantitat d' 11.492,81.- euros, incrementada amb els interessos legals des de la data de cadascuna de les factures i subsidiàriament a comptar de la contesta a la demanda amb inclusió de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

II.- En data 08.07.13, la representació processal de la part defenent es va oposar a la demanda i va articular demanda reconvençional, tot declarant l'extinció per compensació del deute de la demandada envers la part

demandant una volta reclamades reconvençionalment les quanties i conceptes adeutats per l'actora a la seva representada amb imposició de les costes processals ocasionades a la part actora.

III.- Les parts van replicar i duplicar de forma oportuna reproduint les seves pretensions, amb oposició de la representació processal de la part agent en relació a la demanda reconvençional de contrari.

IV.- Obert el judici a proves, van ser practicats els diferents mitjans probatoris proposats pels litigant.

V.- Les parts van formular escrit de conclusions en què van reproduir les seves pretensions inicials.

VI.- L'Hble. Tribunal Unipersonal va dictar Sentència en data 11.01.18, amb la següent part decisòria:

“Estimar la demanda formulada per la societat A, SAU contra la societat B, SA i estimar parcialment la demanda reconvençional plantejada per aquesta darrera contra la primera tot i declarant la prescripció parcial de part d'aquesta darrera reclamació, i després d'operar la compensació entre deutes respectius condemnar al demandada a pagar a la part actora la suma de 8.841,01.- € que haurà de ser incrementada dels interessos legals comptadors des de la data de fermesa de la present i fins el dia del seu total pagament i a pagar les costes ocasionades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la part demandant.”

VII.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat B SA, i en virtut dels arguments exposats en el seu escrit de conclusions registrat en data 11.05.18, demana la revocació de la sentència d'instància, desestimant la demanda formulada per la societat A SAU, declarant l'extinció per compensació del deute de la seva mandant envers la part contrària una volta reclamades reconvençionalment les quanties i conceptes adeutats per l'actora a la societat B SA, amb imposició de les costes judicials d'ambdues instàncies a la part apel·lada, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Per escrit de contesta registrat el dia 01.06.18, la representació processal de la societat A SAU, demanava que es desestimés el recurs d'apel·lació, tot confirmant íntegrament la sentència dictada en primera instància, condemnant a la part adversa al pagament de les costes processals causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment, la part agent A SAU reclama front la part defenent B SA en demanda en la que sosté una petició de condemna per import de 11.492,81€ per raó de les factures que adjunta a la demanda. La part defenent al·lega compensació de deutes entre les parts en base a una demanda reconvençional en la qual annexa factures.

La sentència d'instància estima substancialment la demanda principal i condemna en costes a la part defenent principal.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

II.- La part agent reclama el pagament d'unes factures per treballs realitzats en favor de la part defenent (11.492,81) i aquesta al seu torn argumenta que ella també té unes factures pendents (per import de 3.497,32€) i que a més el Sr. I., legal representant de la defenent, havia realitzat uns treballs d'assessorament en matèria de preimpressió per a la part agent que havien de computar-se com a part del deute que B SA tenia front a la part agent principal.

En el seu recurs insisteix en els seus arguments però cal dir que no poden ser atesos perquè 1) no s'ha demostrat el suposat pacte verbal entre els legals representants de les dues mercantils conforme els deutes respectius quedaven compensats; 2) que si bé les factures emeses per la part defenent han estat estimades com pendents de pagament en la

sentència d'instància per un import de 2.651,80€ (s'han descartat tres factures que estaven prescrites), el saldo deutor resultant entre ambdues parts (8.841,01€) no es poden compensar pels treballs que havia efectuat en assessorament en la preimpressió en els inicis de l'activitat de la part agent perquè i) estarien prescrits doncs ja es diu en la contesta que aquells treballs es van efectuar l'any 2009 i la demanda reconvençional és de 22.7.13, transcorreguts ja els 3 anys de prescripció en les reclamacions mercantils; ii) en cap moment han estat quantificats per la part defenent aquests treballs amb la qual cosa deixa en situació d'absoluta indefensió a la part contrària que no pot saber com impugnar la seva quantia si no saps les hores que s'imputen a aquells treballs ni quin import a l'hora es factura.

En conclusió doncs, la sentència ha ser confirmada perquè l'únic deute que s'ha pogut compensar són les factures per valor de 2.651,80€ i no s'ha demostrat cap pacte de compensació mútua dels deutes respectius, per tant l'obligació de pagament no s'ha extingit per cap pacte d'aquesta naturalesa.

III.- El segon motiu es centra en la imposició de les costes de la instància. Però aquest motiu tampoc es pot acceptar perquè és criteri reiterat dels nostres tribunals que en l'estimació del 80% d'una reclamació de quantitat és suficient per consideració una estimació substancial de la demanda a efectes d'imposició de les costes. Sense que tingui cap transcendència a aquests efectes si la part creditora ha reclamat extrajudicialment el deute, extrem per altra banda contradit per la declaració de la Sra. M.P. en la seva darrera posició.

IV.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de B SA contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 11 de gener de 2018, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-